

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 64 (1)

IZDAN 1 APRILA 1937.

PATENTNI SPIS BR. 13033

Hejtman Hubert, viši učitelj, Praha—Zabehlice, Čehoslovačka.

Ventilni zatvarač za sudove za čuvanje namirnica.

Prijava od 21 jula 1936.

Važi od 1 septembra 1936.

Traženo pravo prvenstva od 2 septembra 1935 (Čehoslovačka).

Dosadašnje čuvanje namirnica u sudovima, iz kojih je istiskivan vazduh, nije podesno za duže čuvanje namirnica, jer se pomoću crpke za vazduh nije mogao postići u sudu veći vakuum od 60—70%, tako, da je u zaostalom razređenom vazduhu sadržina suda lagano propadala. Duže čuvanje namirnica je moguće samo u potpuno bezvazdušnom prostoru (vakuumu). Ovo se može postići istiskivanjem vazduha pomoću parnog pritiska, obično pomoću vodene pare.

Ventilnim zatvaračem po ovom pronalasku se omogućuje da se bezvazdušni prostor (vakuum) u sudu postigne time, što se vazduh potpuno istiskuje vodenom parom; ali on može biti upotrebljen i za isisavanje vazduha iz suda za kratkotrajno konzervisanje.

Priloženi nacrt pretstavlja jedan primer izvođenja predmeta pronalaska i to sl. 1 pokazuje vertikalni presek kroz ventil, kad vazduh struji napolje iz suda. Sl. 2 pokazuje ventil po završetku istiskivanja vazduha. Sl. 3 pokazuje izgled ventila sa strane. Sl. 4 pokazuje izgled odozgo ventila iz sl. 3.

U poklopcu 1 suda za konzervisanje je izveden otvor 2, kroz koji je proveden cilindrični nastavak 3 ventilne kutije 4. Nastavak 3 je snabdeven zavrtnjskom lozom 6, pomoću koje i navrtke 5 se ventilna kutija našrafljuje na poklopac, pri čemu navrtka naleže na metalnu podložnu pločicu 7, a ventilna kutija naleže na gumenu zaptivajuću podlogu 8. U nastavku 3 u kojem je izveden podužni kanal 9, nalazi se i poprečni otvor 10 tako, da je

meduprostoru otvoru 2 stalno u vezi sa kanalom 9.

U ventilnoj kutiji 4 je ušrafljen čep 11 kutije, koji je s gornje strane snabdeven zavrtnjskom lozom 13. U čepu 11 je izveden otvor 14 za ventilno vreteno i kanal 15 koji vezuje otvor 14 sa atmosferom. Između čepa 11 i kutije 4 se nalazi tanjirasti ventil 16, koji je odozgo korisno izdubljen. Ventil 16 naleže na gumeno ležište 17 sa otvorom 18. Za zaptivanje spoljne sastavne površine čepa 11 i ventilne kutije 4 se postavlja širi gumeni prsten 19, tako, da vazduh ne može prodirati sa strane.

Razume se da ventilna kutija može biti i drukčije utvrđena na poklopcu, na pr. zavarivanjem, tako, da pri tome, izostaje deo nastavka koji strči u unutrašnjost suda.

Pri radu se postupa na sledeći način. Ventilna kutija 4 se našrafljuje na već opisani način, zatim se u kutiju umešta gumeno ventilno ležište 17 i tanjirasti ventil 16 i čep 11 se ušrafljuje, ali samo toliko, da se ventil još može kretati i odizati od gumenog ležišta. Sada se na sve ovo stavlja gumeni prsten 19, eventualno može odozgo još biti postavljen kakav po sebi poznati uređaj za vakuum.

Tako pripremljeni poklopac 1 se sada stavlja na sud za izlaganje kuvanju, u koji se uliva malo vode (bar 1/50 zapremine). Poklopac se utvrđuje pijavicom (pritiskačem) i sud se izlaže zagrevanju. Pri tome postala para istiskuje vazduh kroz kanal 9 i ventilni zatvarač. Da bi vazduh mogao biti potiskivan u kanal 14 i dalje,

kad se ventil 16 pritiskuje na donju površinu 20 čepa 11 usled unutrašnjeg parnog pritiska u sudu, površina 20 je snabdevena žljebovima 21, koji su na pr. krstasto raspoređeni, i koji utiču u kanal 14.

Značajnu ulogu kod predstavljenog izvodenja ima otvor 10 u nastavku 3. Kad ovaj ne bi postojao, to bi se u prostoru ispod poklopca u visini, koja odgovara dužini strčecog dela cevi 3 zatvorila izvesna određena količina istiskivanog vazduha, koja se parom apsolutno ne bi mogla istisnuti. Kod primera izvodenja usled neravne ležišne površine navrtke i podložne pločice i usled nezaptivene zavrtanjske loze prodire vazduh u prostor otvora 2 i odavde u kanal 9, iz kojeg se vazduh parom istiskuje u atmosferu.

Kad para počne da odilazi iz kanala 15, odnosno iz vakuumskog aparata, zašrafljuje se čep 11, usled čega se ventil 16 čvrsto priljubljuje uz svoje ležište 17 i sud se zatvara potpuno hermetički.

Po hladenju suda se para ponovo kondenzuje u vodu i u sudu se dobija bezvazdušni prostor, u kojem se namirnice održavaju besprekorno za duže vreme. Na čep našrafljena kapa 22 zaštićuje unutrašnjost zatvarača od prašine itd.

Ako se želi da se vazduh u sudu razredi pomoću kakve crpke za vazduh, to po stavljanju pripremljenog poklopca — kao što je to već gore pomenuto — treba crpku za vazduh staviti na čep i iscrpsti vazduh.

Otvaranje suda snabdevenog ventilom po ovom pronalasku se takode veoma lako izvodi, što je pak kod dosadašnjih izvodenja bilo veoma zametno i teško da se izvede. Po odšrafljivanju čepa 11 dovoljan je laki bočni pritisak na ventilno vreteno, pa da se ventil odigne sa svoga ležišta, tako, da spoljni vazduh može prodrći u sud i da sud može biti otvoren.

Patentni zahtevi:

1) Ventilni zatvarač za sudove za čuvanje namirnica, naznačen time, što tanjirasti ventil (16) naleže na gumeno ventilno ležište (17), na koje se pritiskuje ušrafljivanjem čepa (11) u ventilnu kutiju (4), po završenom istiskivanju vazduha iz suda pomoću pare, pri čemu se navlačenjem gumenog prstena (19) na čep (11) i ventilnu kutiju (4) sprečava, da vazduh za vreme istiskivanja vazduha iz suda odlazi kakvim drugim putem a ne propisanim ili pak da prodire u ventil.

2) Ventilni zatvarač po zahtevu 1, naznačen time, što je u nastavku ventilne kutije koji strči u sud izveden otvor 10, koji kod namontiranog ventila vezuje prostor otvora (2) poklopca sa kanalom (9) ventilne kutije.

3) Ventilni zatvarač po zahtevu 1 i 2, naznačen time, što je donja površina (20) čepa (11) snabdevena žljebovima (21) koji su na pr. krstasto raspoređeni.

Fig. 1

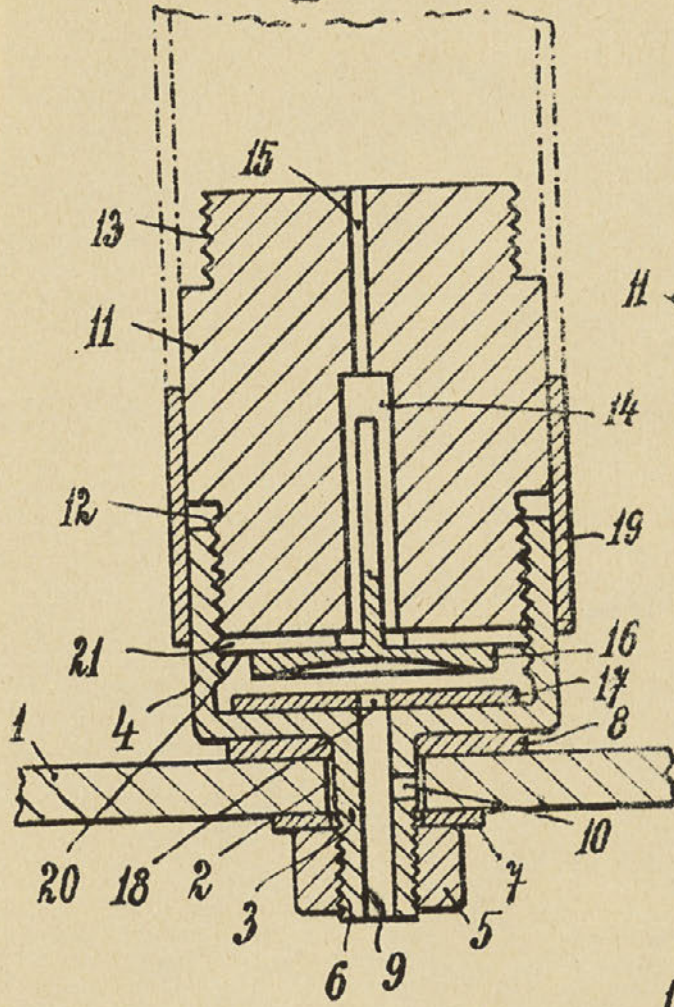

Fig. 3

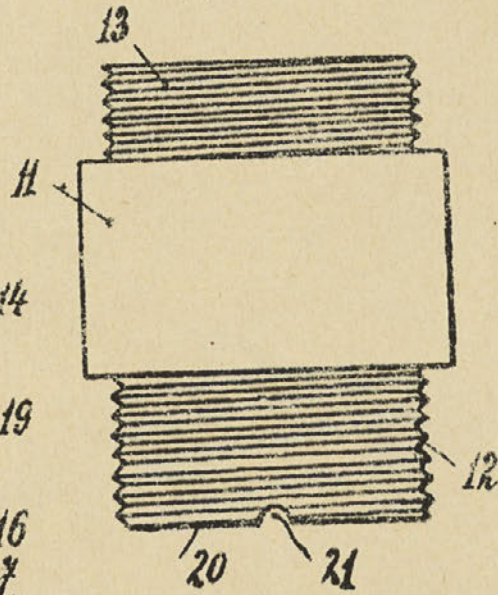

Fig. 4

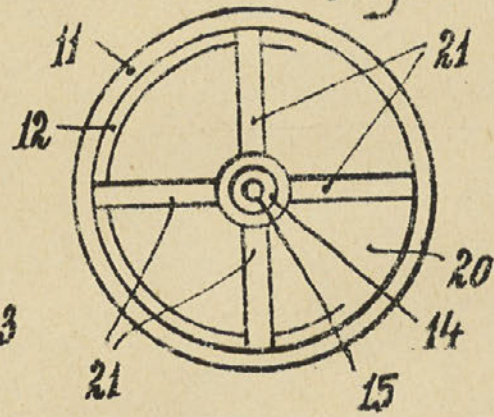

Fig. 2

